

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5557/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Голубовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Марјановић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1839/20 од 05.08.2020. године, у седници одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1839/20 од 05.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1839/20 од 05.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 958/2019 од 05.06.2020. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се утврди да је ништав уговор о купопродаји стана оверен под бројем ОПУ .../... од 26.09.2018. године код Јавног бележника Јелене Баљевић из ..., закључен између сада пок. ВВ, бив. из ... и туженог, као неоснован. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се тужени обавезе да тужиљи преда у државину покретне ствари ближе наведене у овом ставу изреке, као неоснован. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се поништи уговор о купопродаји стана оверен под бројем ОПУ .../... од 26.09.2018. године код Јавног бележника Јелене Баљевић из ..., закључен између сада пок. ВВ, бив. из ... и туженог, као неоснован. Четвртим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се тужени обавезе а тужиљи преда у државину покретне ствари ближе наведене у овом ставу изреке, као неоснован. Петим ставом изреке, обавезана је тужена да туженом на име накнаде парничних трошкова исплати износ од 72.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1839/20 од 05.08.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), а ради потребе новог тумачења права.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на правну природу спорног уговора о купопродаји и савесност туженог приликом закључења спорног уговора о купопродаји са оцем тужиле, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора поднета је 22.01.2019. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 300.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић